Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca codi 10134 - BV165

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Masia de can Bogunyà
Emplaçament	Dins la finca de la masia de can Bogunyà, darrera de les instal·lacions del centre caní
Alçada:	218m

Coordenades:

Latitud:	41.36757
Longitud:	1.93125
UTM Est (X):	410617
UTM Nord (Y):	4580113

Classificació

Número de fitxa	08295-162
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00500001
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada a l'est. La seva planta és de ferradura i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. A l'interior hi ha un cocó d'arc primitiu i una fornícula. La coberta exterior i el terra de la barraca estan cimentats, i hi ha dos graons de pedra a l'entrada. Presenta un voladís d'uralita que fa les funcions de porxo. En algun moment hi havia hagut una porta. Ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

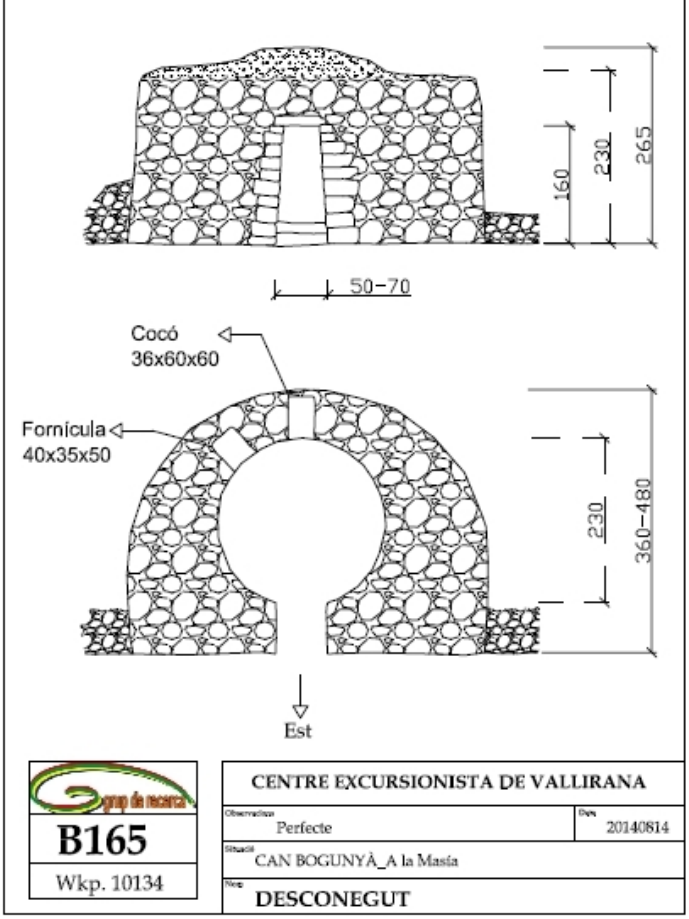
A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisis que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 08-09-2016).

160
230
265
50-70
Cocó
36x60x60
Fornícula
40x35x50
230
360-480
Est
B165
Wkp. 10134
CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA
Perfecte
20140814
CAN BOGUNYÀ_A la Masía
DESCONEGUT